

[Grove]

Har man behandlet det private erhvervsliv godt? Man har øget beskatning, goodwillbeskatning, aktiebeskatning, og en anden ting, der bliver hård ved de små selvstændige, er bruttobeskatningen. Nu siger hr. Peter Duetoft, at vi virkelig skal have gang i erhvervslivet, men jeg kan fortælle, at ude i de små erhvervsvirksomheder kommer dette virkelig til at ramme hårdt. Det kan da godt være, man kan få lidt gang i det ved at få husejerne til at tage nogle større lån til forbrug, men det er en kortsigtet politik, og det er den, vi frygter; det tog 10 år at få den stoppet, men det kan hurtigt ødelægges igen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Peter Duetoft indledte med nærmest at bebrejde Folketinget, at vi ikke ryddede finansloven af bordet og kom i gang med at diskutere de virkelig store problemer ude i den store verden. Nu er det sådan, at det danske Folketing jo er valgt til at varetage den danske befolknings interesser, og en af den danske befolknings interesser er faktisk, at den statslige og den offentlige økonomi er nogenlunde i orden næste år. Det bliver den ikke med den finanslov, der bliver vedtaget om nogle timer, men ikke desto mindre er det det, der er den danske befolknings interesse.

Jeg er enig med hr. Peter Duetoft i, at man også bør diskutere situationen i Rusland, men det må være i et andet forum og ikke under en finanslovdebat.

Så fremførte hr. Peter Duetoft CD's efterhånden mange gange gentagne synspunkt, nemlig at med den arbejdsløshed, vi har, kan vi lige så godt erkende, at folk ikke kommer i arbejde, og så begynde at deles om arbejdet. Jo flere gange hr. Peter Duetoft siger det, desto mere går hr. Peter Duetofts spådomme i opfyldelse. Folk begynder jo at tro på det, men det er livsfarligt for et samfund at sige, at folk nok ikke kommer i arbejde. Tænk, hvis politikere havde gjort det for 100 eller for 50 år siden, så var tingene gået fuldstændig i stå. Ny udvikling, ny vækst er det, der skal til, og det vil automatisk give sig udslag i nye arbejdspladser.

I det hele taget er spørgsmålet jo, om ikke vi er alt for forblændet af, at den situation, vi har i øjeblikket, er den, vi fortsat skal have. Man taler om, at det er forfærdeligt, når virksomhe-

der går nedenunder og hjem, og det er forfærdeligt, hvis der ikke tilsvarende kommer nye virksomheder. Orlovsordninger osv. minder lidt om dengang, man i England indførte diesellokomotiver i stedet for damplokomotiver, da lykkedes det minsandten de engelske fagforeninger for fyrbøderne at få vedtaget, at når man nu indførte disse diesellokomotiver, skulle der stadig væk en fyrbøder med, som skulle sidde i styrehuset, fordi man krampagtigt holdt fast i, at sådan havde det været i mange år, og sådan skulle det blive ved med at være. Det mindsker altså dynamikken i et samfund, hvis man gør sådan.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Hr. Kim Behnke må have haft nissehuen nede om ørerne, for han har i hvert fald ikke hørt efter, hvad jeg sagde. Jeg bebrejdede ikke Folketinget, at man diskuterede finansloven i dag. Det kan jeg dårligt, i og med at den faktisk er på dagsordenen og skal vedtages.

Det, jeg sagde, var, at vi altså her i landet øjensynlig skaber politiske skillelinjer i Folketinget på nogle sager, der set i andre sammenhænge er latterligt små. Forskellen i dette Ting er ikke større, end at man burde kunne finde sammen, og det, jeg i al stilfærdighed tillod mig at sige, var, at andre steder i verden førte det altså til kaos, hvis man ikke kunne snakke sammen, og det kan det rent faktisk også godt komme til her, hvis man bliver ved med at grave grøfter ud fra nogle forskelle, som er uendelig små. Men naturligvis bebrejder jeg ikke Folketinget, at man diskuterer finansloven; nok er jeg åndssvag, men da ikke så åndssvag.

Til fru Anne Birgitte Lundholt vil jeg godt sige om arbejdsfordeling, at jeg netop sagde, at det ikke drejer sig om nedsættelse af arbejdstiden, for det fungerer ikke. Når jeg bruger ordet arbejdsfordeling, er det orlovsordninger, jeg taler om, og dem står jeg stadig væk ved.

At man psykologisk skulle kunne tale sig til et opsving, har vi jo lært af hr. Poul Schlüter, for det var rent faktisk, hvad hr. Poul Schlüter gjorde i 1982. Da skabte han netop et psykologisk miljø, der gjorde, at man i Danmark troede, at det nu gik fremad, og derved kom der gang i investeringerne osv. Naturligvis er det også en forudsætning for et øget forbrug, at folk tror på, at denne politik kører igennem.